

DR. FEJÉRPATAKY LÁSZLÓ ÁLTALÁNOS ISKOLA

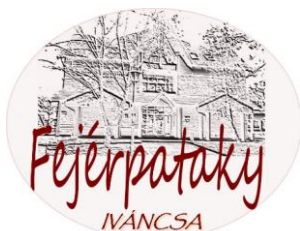
2454 Iváncsa, Fő u. 61.

OM: 030092

+36 25 255 352

fejerpatakysuli@gmail.com

<http://fejerpatakysuli.sulinet.hu>

LÁTHATATLAN KIÁLLÍTÁS – 2019. JANUÁR 31.

A legészrevétlenebb, de életünk során a leggyakrabban előforduló tanulási forma az informális tanulás. Szinte bárhol és bármikor megtörténhet velünk: utazás közben hallgatva a rádiót, kötetlen beszélgetések során, magazinokat lapozgatva.

Általában nem is tudatosodik bennünk („Nem is emlékszem már, hol olvastam...”)

Egy kiállítás vagy múzeumlátogatás, és az oda való utazás az informális tanulás számtalan lehetőségét rejti.

Az EFOP-3.3.7-17 pályázat tette lehetővé, hogy január 31-én 31 tanuló és 3 kísérő pedagógus életre szóló tapasztalatot szerezhessen a budapesti Láthatatlan kiállításon. Álljon itt a résztvevő gyerekek élménybeszámolóiból néhány részlet:

„Az előző napon sokat beszélgettünk róla, és én nagyon vártam. Először megmutatták, hogyan írnak a vak emberek, és leírhattuk Braille-írással a nevünket. Utána libasorba állva bementünk egy sötét szobába...” (P.K.)

„Az előtérben mindenki a labirintus köré gyűlt. Egy fehérbot és egy szemkötő is tartozott hozzá. A játék során kiderül, hogy vakon mennyire tudsz eligazodni, tájékozódni.” (B.L.)

„A sötétben várt minket a vezetőnk, aki egész végig mesélt, nagyon érdekes dolgokat. Az a tapasztalatom, hogy a vak emberek is olyanok, mint mi, és az utcán nem elmenni kell mellettük, hanem megállni és segíteni.” (Sz.L.M.)

„Nagyon tanulságos volt a kiállítás. A sötét szobában a vezetőnk mindig mondta, merre kell menni, mit tapintsunk ki. Az első helyiség egy konyha volt, utána a nappaliba, majd a fürdőszobába értünk.” (O.B.)

„Egy úton átmentünk a zebrán, hallottuk a közlekedés hangját, majd kitapintottunk egy biciklit, egy motort és egy autót. Utána a zöldséges kosárban felismertük a zöldségeket, majd a parkba értünk, ahol vízcsobogás és madárcsicsergés kíséretében átkeltünk egy hídon.” (B.V.)

„Izgalmas volt, hogy olyan kiállításon voltunk, ahol semmit nem lehetett látni, csak hangokat hallani és tapintani. Hálás vagyok, hogy ha csak 1 órán keresztül is, de megtapasztalhattam, hogy milyen az, ha egy ember vakon éli az életét.” (SZ.K.)

„Aki minket vezetett néni, születése óta vak. Azon gondolkoztunk utána, hogy még soha nem látta magát.” (L.P.)

„A vezetőnk nagyon kedves és közvetlen volt, mesélt nekünk magáról és a látássérült emberekről sok-sok érdekességet. Ez egy nagyon fontos és jó kiállítás volt!” (T.E.)

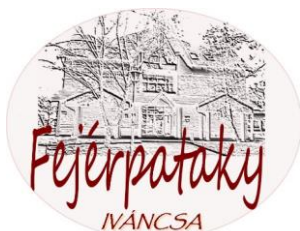
DR. FEJÉRPATAKY LÁSZLÓ ÁLTALÁNOS ISKOLA

2454 Iváncsa, Fő u. 61.

OM: 030092

+36 25 255 352

fejerpatakysuli@gmail.com
<http://fejerpatakysuli.sulinet.hu>

„A kiállításon hallottam sok újdonságot is, pl. hogy a látássérültek mindent oda tesznek vissza, ahonnan elvették, meg hogy ők hogyan kezelik a pénzt és a bankkártyát.” (O.R.)

„A kiállítás nagyon jó volt, mert szerettem volna tudni, hogy a vak emberek hogyan érzékelnek, tájékozódnak tapintás útján. Köszönöm a lehetőséget, hogy elmehettem!” (P.D.)

„A legelgondolkodtatóbb számomra az volt, hogy mi egészségesen látók a teljes sötétségben egy vak emberre voltunk utalva, és számíthattunk rá, és ki is vezetett a sötétségből. És még egy fontos dolgot tanultam a vezetőinktől: azt mondta, ha valaki elveszti a látását, akkor nem ülhet egyedül otthon a sötétségben, és nem sírhat egész életében, attól még nem áll meg az élet, ugyanúgy megy tovább, csak meg kell tanulnunk együtt élnünk vele.” (D.M.)

„Teljesen bele tudtam magam élni a vak emberek világába.” (L.I.)

„Nagyon tanulságos volt, már én is szívesen segíték látássérült embereknek, mert már tudom hogyan tudnék segíteni.” (F.E.)

„Megtanultam, hogy nehéz nekik az élet, de tudják boldogan élni.” (B.D.)

Azt gondolom, ezt a pályázati pénzt sikerült jól és a pályázatban kiírt célt elérve felhasználni!

Kaliczné Barta Györgyi

